

MESCİD-İ AKSA

Mescid-i Aksa'yı gördüm düşümde,
Bir çocuk gibiydi ve ağlıyordu.
Varıp eşiğine alnımı koydum,
Sanki bir yeraltı nehr çağlıyordu.

Gözlerim yollarda bekler dururum,
Nerde kardeşlerin diyordu bir ses.
İlk Kiblesi benim ulu Nebi'nin,
Unuttu mu bunu acaba herkes?

Burak dolanırdı yörelerimde,
Miraca yol veren hız üssü idim.
Kutsallığım belli şehir ismimden,
Her yana nur saçan bir kürsü idim.

Hani o günler ki binlerce mü'min,
Tek yürek halinde bana koşardı.
Hemşehrim nebiler hatırı için,
Cevaba erişen dualar vardı.

Şimdi kimsecikler varmaz yanıma,
Mü'minden yoksunum tek ve tenhayım.
Rüzgarlar silemez gözyaşlarımı,
Çöllerde kayıp bir yetim vahayım.

Mescid-i Aksa'yı gördüm düşümde,
Götür Müslümana selâm diyordu.
Dayanamıyorum bu ayrılığa,
Kucaklasın beni İslam diyordu.